

Írta:

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy kezdeményezés. De abból, aztán nem lett semmi. Bár ennek ellenére is megpróbálunk róla beszámolni, de nem könnyű a feladat. Az Olvasóliget programsorozatában, Pécsett, szombaton délelőtt 10 órától senki sem volt ott, ahol a Mesetárs – meseolvasás és játszóházban hiába várták a gyerekeket.

A játékok hiába várták a gyerkőcöket, de talán ennek kapcsán a szervezők lelkiismerete sem lehet nyugodt

Hétágra süttött a napocska, zöld volt a pázsit a pécsi Székesegyház melletti, kissé északi, nemrég a nagyközönség előtt is megnyitott ligetben. Ennél idillibb környezetet még rutinos meseírók sem tudtak volna papírra vetni, de minden ilyen történethez szükséges némi drámai fordulat. Hétfejű boszorkány, rossztündér, kedves boszorkány, szenilis királyfi, háromnegyed királyság, fele királykisasszony, a nagy kakas alumínium negyeddollárosa.

Az, hogy nem volt senki, nyilván túlzás, mert Maday Gábor színművészen semmi sem múlt. De önmagának mégsem olvashatott fel néhány színes történetet, egynémely mesekönyvekből. Pedig az Olvasóliget kulturális sorozatban az lett volna az alapvető cél, hogy az olvasókat – jelen esetben a kicsinyeket – számukra merőben új környezetben, jelen esetben a Piknik Parkban fogadják.

A szervezés, hírverés azonban nyilván rosszul sikerült. Csak ennek tudhatjuk be azt a malórt, amit az érdektelenség szóval is híven jellemezhetünk. Mert nyár ide, szünet oda, minden kifogás, mentség bárhova, azért egy ekkora városban egy kicsiny kampány sikereként, talán elvárható lett tíz lurkó.

De hiába, ez a szombat nem az Olvasóliget napja volt. Talán majd legközelebb! A mesének itt vége, aki nem hiszi, legközelebb talán járjon utána.